

Pomhaj Bóh

Časopis ewangelskich Serbow

Budyšin, februar 1998
lětnik 48

2

Bože słowo za nas

Bóh njeh rozswětli woči wašeje wutroby, zo byšće spóznali, ke kajkej nadźiji sće wot njeho powołani Ef. 1,18

Jónu džěch z młodostny-maj po lěsu, bjezteho zo bychmy so rozmołwjeli. Po tym so prašach: Što sće w lěsu widźeli? Jedyn z nich běše jenož štomy widźał, njemóžeše pak prajić, kotre. Druhi młodostny to wědžeše. Wón pak běše hišće wjac widźał. Wšelake mochi a paproče, ale tež wšelake insekty a wački. Wón móžeše tójšto powědać, dokelž běše wjac widźał hač druhi. Haj, tak to druhdy je: Něchtó něšto widzi, štož druhi njespóznaje, byrnež by strowe woči měl.

Ale su tež wěcy, kotrež njemóžeš z wočomaj widjeć. Antoine de Saint-Exupéry pisa w swojej knize wo małym princu: „Jenož z wutrobu widziš derje. To najwažniše je za woči nje-widžomne.“ Sym přeswědčeny, zo je spisowaćel z tym prajić chcył: Z wutrobu spó-

znaješ drugeho lěpje. Widziš potom, što druhi wo-prawdže trjeba, ale tež potajnazawisća hidu drugeho.

Tak z wutrobu widjeć smy sebi z wulkeho džěla wotwučili. Tehodla smy tež slepi za Boha. Njespóznajemy wjac, z kajkej swěrnosću nas Bóh přewodzuje a kajku lubosć nam w Jezusu Chrystusu wopokazuje. Njespóznajemy, zo jenjewidžomny Bóh nam w Chrystusu bliski. A dokelž to tak bjeze wšeho njespóznajemy, prosymy Boha z našim hronom, zo by nam woči našeje wutroby rozswětlił. Prosimy Boha, zo by nas spóznac dał, što je wón za nas činił a hišće čini. Měnju, zo móžemy to jenož potom prawje widjeć, hdyž nam swětlo Božeje lubosće swěći.

Někotři nětko měnja: Kak móžu ja Boha spóznac, hdyž

je telko horja na swěće? Kak móžu Božu lubosć spóznac, hdyž je přiwuzny čežko chory? Kak móžu Bože skutkowanje zrozumić, hdyž je telko njesprawnosće mjez ludźimi?

Měnju, zo njemóžemy Božu wulku lubosć a Bože skutkowanje z přemyslenjom spóznac. Je to jenož móžne, hdyž nam Bóh k temu swójeho ducha da. A wo tuteho ducha móžemy Boha w modlitwje prosyć. Potom chce nam Bóh spožčić, zo spóznajemy Boha w tym, štož je wón za nas činił. Spóznajemy, zo je so narođenje, čerpjenje, wumrěće a stanjenje Jezusa za nas stało. A spóznajemy, kajku wulku nadźiju je Bóh nam z tym dał.

Naša nadźija njezložuje so potajkim na něšto, štož je hižo widjeć; a tola móžemy hižo nětko wo dopjelnje-

nju nadźije wědjeć. Swjate pismo nam praji, što móžemy wočakować, mjenujcy zhromadnosć z Bohom. W 1. lišće Jana so to takle praji: „My smy nětk Bože džěci, ale što budžemy, njeje so hišće zjewiło. My pak wěmy, zo, hdyž so to zjewi, budžemy jemu runja.“ A w Zjewjenju Jana rěka: „Bóh budže při nich bydlić, a woni budžeja jeho lud, a wón sam, Bóh z nimi, budže jich Bóh; a Bóh zetrěje wšitke sylzy z jich wočow, a smjerc wjac njebudže, ani zrudoba ani wołanje ani bolosće wjac njebudže.“ Tajka je naša nadźija, zo so njedopjelni jenož naše žiwjenje, ale zo so tež wšitko, štož je na swěće zleho, so wot Boha přeměni. Z tuteje nadźije čerpamy wěstosć, zo naše žiwjenje a tež naše skutkowanje podarmo njeje.

S. Albert

Njewočakowana zetkanka

Dawno hižo wědzach, zo wisa najwjetši w Małym Wjelkowje lary zwón w Nördlingenje. Ernst Gruhl, potajkim mišter serbskeho pochada, bě jón z třomi bra-

trami za Stargard w Pomórskkej 1862 wudžěla; wón bě 1943 na „kěrchow za zwony“ do Hamburga přišoł a so 1952 na swoje nětčije městno dóstał. Nördlingen ležeše za mnje jara zboka a pućowanje tam zdaše so mi tak počezne, zo njeběch ženje z tym ličil, zwón hdy wuhladać.

Nadobo zdžěli mi naš najmlódši syn, zo ma w Nördlingenje něšto za džělo a zo by mje sobu wzał. Tuž pućowachmo 12.9.1997 do tuteho tak rjaneho a we wójnje lědma zničeneho městačka a stupachmo na 90 m wysoku Danielowu wěžu při cyrkwi swj. Jurja – 380 schodženkow! Přecelny wěžer spóznaha hnydom,

zo ja wo zwonach něšto rozumju a po wšěm zdaću wjac wěm, hač dyrbješe wón za swoje rozjasnjenja wědjeć. Tak dowoli mi skradžu zastup do zwonoweje stwy, a tam wón nětk wisaše: 80 centnarjow čežki a nimale tři metrow delnjeho přeměra; po kwalice jasne nad nětčišimi jeho bratrami.

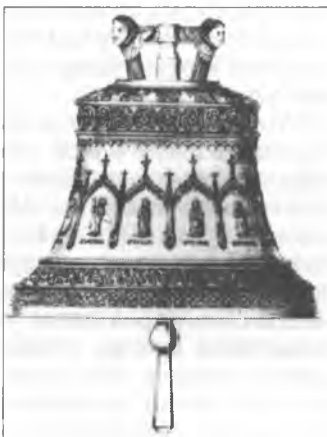
Po mistrje 1848 za Oschatz larych zwonow je so wón jako „12japoštołski zwón“ wuwjedł, něhdyši jeho bratr wisa na Lukašowej cyrkwi w Mnichowje, dalšeho pokradnychu paduši a štwórteho pochowachu rozpadanki něhdyšeje cyrkwyje.

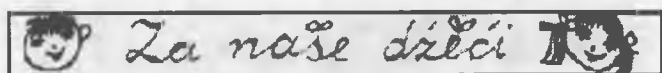
Bohužel njemóže so čita-

rejžana originalna fotografija pokazać, dokelž mohl ju jenož powołanski fotograf a tež tón hišće z wulkimi čežemi wuwjesć. Tola jeho rysowanje je w jednej jendželskej přiruče zwonoweje wědy předstajena, tak zo pozdatny wobraz předleži.

Sym před swojim rozžohnowanjom zwón zlochka bił a jón pomajkał – jako postrow z domizny, hdžež so zwón zwjetša njewróci. Da-li Bóh, zo budže wón ze swojim mócnym hłosom wobydlerjow Nördlingena hišće dołho k modlitwje wołać, a my wšitcy chcyli so wjeselić, zo je so tutón jónkrócný kruch zdžeržal.

dr. Rudolph, Kamjenc

Póstny čas

Jan běše z rjadownju w šuli póstnicy swjećił. Nětko po wječeri steješe přeco hišće w kostimje kuzlarja před špihelom, zběhaše ruce a bórboleše kuzlarske formule do swojeho cylindra. „Hop, hop, Jano, do kupjele so wumyc, zuby rjedzić a potom do loža“, wołaše mać z kuchnje.

„Škoda, nětko je póstniski čas nimol!“ praji Jan, bjezteho zo by pohiby před špihelom přetorhnył. „Haj, jutře je popjelna srjeda, započina so póstny čas.“ Mać Jana nětko wobkedźbowaše.

Jan so k maćeri wobroći: „Što rěka popjelna srjeda? To je jara dziwne pomjenowanje dnja.“ „Nó haj!“ mać skrótka přemyslowaše. „Popjelna srjeda dōsta mjeno přez stary naložk. Jako znamjo zawróćenja k Bohu zhotowachu so ludžo w prjedawšim času jednoru drastu a sypachu sej popjel na hlo-

wu. Z popjelnej srjedu započina so čas přihota na jutry. W tutym času myslimy jako křescenjo na žiwjenje Jezusa před jeho smjerću. Wjele křescanow wzda so w tutym času jim lubych wěcow, kotraž hewak njehajja parować. Njehladaja televizor abo njedótkaja so ani jeničkeje slódkosće. Druzy zaběraja so w tutym času interesniwje z bibliju. Tutón čas hać k jutram mjenuje so póstny čas.“

„Chceš so ty tež posćić?“ praše so Jan.

„Nó, haj. To tebi přeradžu, hdyž sy we ložu a tebi dobru nóc praju. Nětko pak spěšnje do kupjele.“

Wječor we ložu běše Jan hišće jónu w myslach kuzlar na póstnicach, potom pak přemyslowaše wo rozmołwje z maćerju. Mysle kružachu tež wokoło computera, za kotrymž někotre razy wob tydžen sydaše a sej hraješe. Snano bych móhl bjez ... a sej wusny.

G. Gruhlowa

Narodne položenje Serbow něhdy a džensa (1945-1998)

Schadzowanje Maćicy/Mašice Serbskeje sobotu, dnja 7. februara 1998 w Serbskim domje w Budyšinje. Započatk: 9.00 hodž.

Wotběh:

9.00 hodž. **dr. Pětš Šurman:** Zahajenje

dr. Leoš Šatava: Łužica na prohu 21. lětstotka – bilancy a perspektiwy

Regina Šolćina: Wobstojnosće wokoło Šunowa

Jan Bruk: Ptačecy – 1945 a džensa

Marko Grojlich: Zacišće z hole wokoło Bukec

Diskusija (nawod ma farar dr. Rudi Kilank)

Kofejowa přestawka

11.00 hodž. **Cordula Ratajczak:** Serbja w Miłorazu

Trudla Malinkowa: Ewangelscy Serbja w Hornjej a srjedźnej Łužicy

Juro Frahnaw: Cerkwinske žywjenje Serbow w Dolnej Łužicy

Diskusija

Kofejowa přestawka

12.15 hodž. **dr. Ines Kellerowa:** Serbska rěč w serbskich a narodnje měšanych swójbach

dr. Jana Šolćina: Rěčna kompetenca serbskich studentow

dr. Han Steenwijk: Historiske a aktualne rozestajenja w pšašanju „Wende/wendisch“

13.45 hodž. Zakónčenje

Drasta abo rěč?

Před tutym prašenjom steješe w léce 1904 Hodźijski farar Jan Křižan. Njebě to přeni raz, zo měješe so z tym rozestajeć. Diskusija we wosadze so hižo něšto lět plečeše. Stajnje znowa před konfirmaciju so někotři serbscy starši na tym postorkowachu, zo mějachu holcy w serbskich płachćičkach swój křcenski slub wobnowić. Wospjet hižo běchu fararja nadběhowali, zo nochcedza swoje dzowki w staromódnej płachćičce, ale w načasnej drasće ke konfirmaciji posłać. Do-

Farar Jan Křižan (* 1854 w Sćijecach, zemrěł 1923 w Hodźiju) w léce 1908

Foto: priwatne

tal bě farar Křižan wostał kruty a bě wobstał na płachćičkach.

Nětko w léce 1904 bě so prašenje přiwótřilo. Kubler Kral z Myšec a někotři dalši serbscy starši sćecechu swoje dzowki na němsku paćersku wučbu a k němskej konfirmaciji jenož tehodla, zo njetrjebaše holcy w płachćičce před wołtar stupić. Farar Křižan steješe před čežkim prašenjom: Što je wažniše, drasta abo rěč?

Rozsud jemu njebě lochki. Lubowaše swjatočnu bělo-čornu drastu konfirmantkow. Ale hdyž na nej wobsteješe, hrožeše strach, zo přenđu dalše serbske džěci na němsku konfirmaciju. To by rěkało, zo by ličba serbskich paćerskich džěci, kiž bě so w zašlych

lětach hižo hladajcy pomjeńšila, dale spadnyła.

Z čežkej wutrobu rozsuđi so Jan Křižan za rěč. Dowoli holcam, bjez płachćički přińć ke konfirmaciji. Hdyž jich potom njedzela palmarum w němskej drasće konfirměrowaše, bě jemu a mnohim serbskim kemšerjam styskno.

Płachćička njeda fararje měra. Rozsuđi so, swoje mysle wozjewić wosadze. Na serbskich kemšach njedzela po jutrach přečita z klětki krótku narěč:

„Poslednju njedzela palmarum je so z našeje wosady zaso jedne rjane dobre wašnje zhubiło, wobnowjenje křcenskeho sluba žónskeje młodžiny w płachćičce, tutym rjanym zwonkowym znamjenju znutřkowne čistosće. Někotrehožkuli wosadneho je při tym a tehodla wutroba zabolala. A duž džeržu ja za swoju přislušnosć, tu zjawnje wuprajic, čehodla su paćerske džěci lětsa přeni króc bjez njeje byle.

Kaž druhe lěta so tež lětsa serbske paćerske holčki prašachu, hać maju w płachćičkach na wobnowjenje křcenskeho sluba hić. Hdy budžich jim kaž prjedy wotmołwił: ‚Haj!‘, budžichu to tež te lětuše rad a lubje činiše. Ja pak sym nětko sam prajił, zo njech bjez njeje du. A sym to tehodla činił, dokelž sym slyšał, zo su sebi wšelacy serbscy starši rozwučowanje swojich serbskich džěci w němskej a nic w swojej maćernej serbskej rěči tehodla žadali, zo bychy te same pozdžišo w płachćičce přeni króc k Božemu bliđu hić njetrjebał.

A duž sym, zo by žane serbske džěco wjace wo žohnowanje rozwučowanja w swojej maćernej rěči njepřišlo, runjež z čežkej wutrobu, do wotstronjenja płachćički zwolił. Wulce wobzarować pak je, zo zaso rjana kwětkka z lubozneho wěнца křescijan- skich dobrych wašnjow, kiž su nam naši pobožni ↔

serbscy wótcojo z wulkej prócu nawili, napřeco wupadla.“

Narěč njewosta bjez wuskutka. Hižo přichodne lěto 1905 džěchu serbske holcy, a to bjez fararjoweho napominanja, zaso w płachćic

čkach ke confirmaciji. Tuta tradicija njebě tež hišće zašla, hdyž farar Křižan 22. februara 1923 zemrě.

Spominamy na Jana Křižana džensa składnostnje jeho 75. posmjertnin.

Trudla Malinkowa

Serbskej konfirmandce, nalěwo: w ličkatej kapičce, naprawo: w płachćičce
Foto: T.M.

Lubi křesćenjo w serbskej Hornjej Łužicy,

hačrunjež je nowo lěto hižo někotre tydženje stare, strowju ja wšěch čitarjow Pomhaj Bóh z wutrobnymi žohnowanymi přecemi.

Kotre přeća za nowe lěto stejachu pola Was cyle horjeka na "lisćinje přecow"? Zawěrnje su cyle wosobinske nadźije a wočakowanja wažne městno zabrali. Myslu pak sej, zo běchu pola mnohich křesćanow tež starosće a problemy našeho časa wšědna naležnosť modlitwow w zańdženosci a wostanu to tež w l. 1998.

Tola jenož starosć wo naše wosobinske derjeměće a spomóženje našeho kraja njeměla naše modlitwy postajeć, ale tež starosć wo dalši puć našeje cyrkwy.

Mjeztym je wěsće tež w najmjeńšich wosadach

Sakskeje znate, štož je krajna synoda na swojim schadźowanju w nowembrje 1997 w t.m.j. předlože 126 wobzamknyła.

Najprjedy pak chcju wo přičinje wokomikniteje krizy rozprawjeć: W l. 1950 bě w našej krajnej cyrkwi hišće něhdže 4,5 milionow ewangelskich křesćanow. Džens je to hišće 1,2 milionaj.

Ličba cyrkwinskih sobudźělačerjow – wot fararja hač k domownikej – pak je we wšěch tutych lětach nimale samsna wostała. Dokelž běše w lětach NDR mzda wšěch cyrkwinskih powołanjow při delnej kromje tehdomnišich dochodow, móžeše so relatiwnje wysoki staw sobudźělačerjow lóšo płacić hač džens,

hdyž plaća so wšitcy cyrkwinsky sobudźělačerjo po tarifach zjawneje služby.

Mnozy wosadni so nětke prašeja, hač dyrbi da so po OTV-tarifach płacić? Ja njecham džensniše cyrkwinske mzdowe skupiny na žadyn pad „zakitować“ (wone so za fararjow a zastojnikow w l. 1998 tež skrótša), ale chcył jenož přispomnić, zo dyrby džens jeniče połdrakróćnu fararsku NDR-mzdu za swoje nětčiše bydlenje zapłacić. Facit: 315 milionam hriwnow wudawkow w našej krajnej cyrkwi steji jenož 260 milionow hriwnow dochodow napřeco. „Financna džěra“ 55 milionow hriwnow lětnje ma so nuznje „zatykać“.

Nětkele chcju ja wo přewinjenju přitomneje krizy rěčeć: Tež w cyrkwi njebudžemy so pomjeńšenju ličby sobudźělačerjow wuhibać móć! Naš krajny biskop Kreß rjekny na synodze: „Štož je we wobłuku hospodarstwa hižo lěta na dnjowym porjedze, je tež nětke cyrkej dosćahnyło. Dołhi čas sej myslachmy, zo njebudžemy sobudźělačerjow wottwarić dyrbjec.“

Synoda wobzamkny „strukturnu reformu“. W přichodze změje 1600 wosadnych prawo na ze 100 % přistajeného fararja, wyše teho na z 50 % přistajeného katecheta a na z 25 % přistajeného kantora. Mjeńše wosady so zjednoća, zo bych 1 600 wosadnych docpěli. Ličba cyrkwinskih wobwodow so wot tuchwilu 33 na 21 w přichodze redukuje.

Pola sobudźělačerjow w zarjadnistwje budže so džělo džělic resp. redukować, zo njebychu so po móžnosći pušćić dyrbjeli. Mzdy za fararjow a zastojnikow so wot julija 1998 wot džensa 84 % zapadného tarifa na 73 % zniža. Poslednja mjenowanaprawa budže našeje krajnej cyrkwi 2,5 milionow hriwnow zalutować pomhać.

Naposledk bych ja chcył tola hišće wo šansy tuteje krizy něšto prajić: Z tym pak nochcu runje naspomnjene lutowanske naprawy

do rjeńšeho swětla stajić. Mnozy sobudźělačerjo a wosadni našeje krajnej cyrkwy swarja na krajny cyrkwinski zarjad a jemu něštožkuli wumjetuja. Tola to nam w krizy scyła dale njepomha. Ja chcju nas na tři wěcy dopomnić:

1. Bóh je Knjez stawiznow. Wón njechaše jenož w NDR zańdženosci, ale wón chce nam tež w přitomnosći bliski być. Wón wjedže nas po nowych, njezwučonych pućach. Mnozy dwěluja, hač su nowe puće woprawdže Bože puće? Tola tež 1998 chce nam Bóh zmužitosć k nowym pućam spožćić!

2. Njejsmy jenož wot 1950 mjeńšinowa cyrkej (w přirunanju z ličbu wobydlerjow Sakskeje), my dyrbimy misionarska cyrkej być, jeli njechamy sekta być. Kriza praji: Mnohich čłowjekow pola nas njeje hišće dobra powěsć docpěla. My trjebamy wjesolych posłancow swojeje wěry!

3. K tajkim službam njejsu jenož hłownohamtscy sobudźělačerjo powołani. „Koždy křesćan misionar“ – tak formulowachu to hižo cyrkwy w NDR 1980, hdyž zwonjachmy tehdom „misionarske lěto“ nutř.

My wšitcy smy namołwjeni, našemu časej wobswědčić, štož smy jako hodownu powěsć znowa slyšeli a swjećili: „Bóh lubuje tutón swět a chce, zo bych 1 600 wosadnych docpěli.“

Wjesołu mysličku a Bože žohnowanje na nowych pućach w lěće 1998 přeje Wam **Wilfried Weißflog**

Wutrobne přeprašenje

na kublanski džen
póndželu, 16. februara
1998 w Budyšinje
na Michałskej farje.
Započnjemy
w 9.30 hodž. z kem-
šemi a skónčimy
wokoło 15.30 hodž.

Nabožny tydzeń za dźeći

je wot 26.7. do 2.8.98
w Českej. Přizjewjenja
pola fararja Malinka,
telefon 03591/600711

Naše nowiny a časopisy před 100 lětami

Z Chwaćic. Koždy dom něchtó twari, ale tón, kiž wšě wěcy twari, je Bóh. Z teje nadźiju tež my do přichoda hladamy, z Božej pomocu tak daloko přišedši, zo můžemy serbskim wosadam z wjesolósću wozjewić, zo so lětsa naš luby Boží dom z Božej pomocu twarić započnje. Z kajkej radosćiwej wutrobu wšitcy tutemu nowemu twarej, w kotrymž ma so Boža česć připowědać, napřečo hladamy! Kak wulke polóženje budže wón za tych, kotřiž maja nětkole na dvě hodźiny daloko do Božeho doma chodźić! ...

SN, 5. februara 1898

Powěsće

Lipsčanska Tomašowa cyrkej ma so wobnowić

Lipsk (epd). Džesać milionow hriwnow chce towarstwo „Tomašowa cyrkej-Bach 2000“ w přichodny-

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow; wudawačel a zamołwity: Serbski wosadny zwjazk, adresa redakcije/Adresse der Redaktion: Jerjowa/Heringstraße 15, 02625 Budyšin/Bautzen; Postvertriebsnummer: F 13145; zamołwity redaktor: superintendent Siegfried Albert (tel./fax: 03591/481280); čísć: Lausitzer Druck- und Verlagshaus GmbH/Serbska čísćernja, Hornčerska/Topferstraße 35, 02625 Budyšin/Bautzen, zhotowjenje a rozšěrjenje časopisa Pomhaj Bóh podpěruje Domowina-Verlag GmbH Ludowe nakładnistwo Domowina, Sukełnska/Tuchmacherstraße 27, 02625 Budyšin/Bautzen; Pomhaj Bóh wuchadza jónkrót za měsac. Lětny abonement plaći 10 hriwnow. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00

maž dwěmaj a poł lětomaj za wobnowjenje Lipsčanskeje Tomašoweje cyrkwje nahromadzić. Hižo 1990 započata wobšěrna renowacija twarjenja měła so hač do 28. julija 2000, 250. posmjertnin Johanna Sebastiana Bacha (1685 do 1750), zakončić, rjekny towarstwowy předsyda Johannes Richter 5. decembra před nowinarjemi. Město Lipsk, hdžež skutkowaše Bach 27 lět za Tomašoweho kantora, chce tutón dzeń z mjezynarodnym hudźbnym festiwalom wobrubić.

Trěbne je předewšěm wonkowne wobnowjenje kónc 15. lětstotka natwarjenje cyrkwje, doda Richter. W měrcu založenemu spěchowanskemu towarstwu přisłuša 176 sobustawow. Sakska krajna cyrkej podpěra restawraciju tuchwilu z lětnym přinoškom něhdže 90 000 hriwnow. Wot 1990 do 1995 bu po słowach Richterja wokoło 6,5 mio hriwnow investowanych. Při tym je so přewažnje wo spěchowanske srědky Zwjazkoweje založby za wobswět a Němskeje založby za pomnikoškit jednało.

Lutherowa klětk wróći so do Mi- kławšoweje cyrkwje

Lipsk (epd). Po nimale 25 lětach je so tak mjenowana Lutherowa klětk 27. nowembra do Lipsčanskeje Mikławšoweje cyrkwje wróćiła. Klětk z lěta 1521, na kotrejž je pječa tež Martin Luther předował, je jedyn z mało měščanskich swědkow z reformaciskeho časa. Wona steji nětkole w pódlanskej rumnosći cyrkwje.

Lutherowu klětku su srjedź 70. lět na restawraciju do Drježdžan dowjezli. Z pjenježneje nuzy njemóžachu so džěla přewjesć. W slědowacych lětach nastaja po informaciji wosady rozestajenje wo doskónčnym městnje klětki. Na kóncu pak je so tola Mikławšowa wosada ze swojim přěcom wo nawróće klětki přesadziła.

Nowy wyši krajnocyrkwinski rada

Drježdžany. Lubijski superintendent Horst Slesazek je so za noweho wyšeho krajnocyrkwinskeho radu powołał. Wón nastupi swoje nowe zastojnstwo w septembru.

Přeprašujemy

01.2. – poslednja njedžela po Třoch kralach

10.00 hodž. kemše w Budyšinje na Michalskej (sup. Albert)

11.45 hodž. nutrnosć w rozhłosu (farar Malink)

13.30 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)

07.2. – sobota

15.00 hodž. wosadne popołdnje w Delnim Wujězdze (sup. Albert)

08.2. – 3. njedžela do póstneho časa

14.30 hodž. wosadne popołdnje w Smječkach (sup. Albert)

14.2. – sobota

15.00 hodž. wosadne popołdnje w Hodźiju (sup. Albert)

15.2. – 2. njedžela do póstneho časa

9.30 hodž. kemše w Rakecach (farar na w. Feustel)

10.30 hodž. kemše w Spalach (sup. Albert)

11.45 hodž. nutrnosć w rozhłosu (sup. Albert)

16.2. – pónđžela

9.30 hodž. kubłanski dzeń na Michalskej w Budyšinje

19.2. – štwórtk

14.00 hodž. wosadne popołdnje w Bělej Wodze (sup. Albert)

22.2. – njedžela do póstneho časa

9.30 hodž. kemše w Barće (sup. Albert)

25.2. – srjeda

15.00 hodž. wosadne popołdnje we Wochozach (sup. Albert)

28.2. – sobota

14.30 hodž. wosadne popołdnje we Wuježku pola Wósporka (sup. Albert)

01.3. – 1. njedžela w póstnym času

10.00 hodž. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje na Michalskej (sup. Albert)

11.45 hodž. nutrnosć w rozhłosu (sup. na w. Wirth)

13.30 hodž. kemše w Budestecach (sup. Albert)